משנה · אחרונים · תוספות רבי עקיבא איגר · סדר טהרות

תוספות רבי עקיבא איגר על משנה נגעים

רבי עקיבא איגר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

תוספות רבי עקיבא איגר על משנה נגעים

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/תוספות-רבי-עקיבא-איגר-על-משנה-נגעים/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
משנה ה 4
פרק ז 4
משנה ד 4
משנה ה 4
פרק יג 4
משנה ד 4
משנה ח 5
פרק יד 5
משנה ד 5
משנה ה 5
משנה י 5
משנה יב 5
משנה יג 5

פרק ב

משנה ה

[אות א] **הרע"ב ד"ה אף לא נדרי. אבל מצטרף**. ומ"מ נלפענ"ד דבנדרים שבינו לבינה י"ל דאפי' בצירוף א"י להתיר דבכלל נדרי עצמו הוא. ואם שתק ביום שמעו א"י להתיר בצירוף לג' וכדמשמע בירושלמי הובא בר"ן נדרים (ד' פ"א ע"ב). וא"כ י"ל דמה"ט נקט במתני' שבינו לבין אחרים משום דבינה לבינו גם לת"ק א"י להתיר דהוי נדרי עצמו. ור"ש פי' דמשום הכי נקט שבינה לבין אחרים דהנך בעי חקירת חכם. אבל שבינה לבינו לא בעי חקירת חכם ויכול להפר. וצ"ל דמלתא דפסיקא נקט. וה"ה להנך נדרים היכי דשתק ביומא ולא הפר. או לענין התרה שלא בלשון הפרה. ולפענ"ד י"ל כמ"ש דבכה"ג גם הת"ק מודה דא"י להתיר:

פרק ז

משנה ד

[אות ב] **לאחר החלטו טמא**. מטעם קנסא. ומ"מ שרי בתגלחת וצפרים ולמנות ימי טהרתו וליטהר מה"ת. אבל כפרתו א"א להביא דכ"ז דטמא מדרבנן א"י להכניס ידים ובהונות תוס' בכורות (ל"ד ע"ב):

משנה ה

[אות ג] **וחכ"א עד שתפרח בכולו**. משמע להדיא דרבנן מחמרי בזה ופרח בכולו מהני גם לר"א אבל מדברי התוספת' משמע דרבנן מקילים בזה:

[אות ד] **בהרע"ב ד"ה ואם היתה. דהכי קי"ל בכל התורה כולה**. נראה דהכא עדיף דבעלמא לא אתי עשה ודוחה ל"ת ועשה והכא בקציצת בהרת הוי עשה ול"ת. והכי מבואר בשבת (דף קל"ה ע"ב). והא דלא ילפינן מזה דבכ"מ עשה דחי ל"ת ועשה כתבו תוס' שם דמה למילה שכן נכרתו עליה י"ג בריתות:

פרק יג

משנה ד

[אות ה] **והמוחלט מתוכו ומאחוריו**. ולא אמרינן דכמכתת דמי ואין כאן בית דכתיב ונתץ את הבית אפי' בשעת נתיצה קרוי בית. גמ' יבמות (דק"ג):

משנה ח

[אות ו] **אפילו כזית**. היינו בטומאה מוחלטת דאיתקש למת אבל לא במסוגרת יבמות (ד' ק"ג) ופרש"י שם דכתיב אל נא תהי כמת שמרים מסוגרת היתה וקאמר ליה אהרן למשה אל נא תהיה מוחלטת שלא תהיה כמת:

פרק יד

משנה ד

[אות ז] **לא עשו כלום**. עיין מה שכתבתי במסכת נדה (פ"ט מ"ז):

משנה ה

[אות ט] **במשנה שחטה ונמצאת טרפה**. למה דקי"ל כר"י בקדושין (דף נ"ז ע"א) דצפורי מצורע משעת שחיטה אסור וכמ"ש הרע"ב (פ"ב מ"ט) דקדושין הך נמצאת טרפה היינו אם נטרפה בשעת שחיטה דלא חל עליה איסור ציפורי מצורע ושאני בההיא דסיפא דנשפך הדם דבשעת שחיטה קבעה ונאסרה גם המשולחת בהנאה. דגם המשולחת אסורה בהנאה משעת שחיטה וקיימא באיסור עד שעת שילוח. ומזה ראי' גמורה לשיטת תוס' דס"ל הכי ובריטב"א שם כתב להדי' ראיה זו ומהתימא על רש"י והרע"ב שם דסבירי להו דהמשתלח' מותרת לגמרי דא"כ אמאי תני הכא דתמות המשולחת. וצ"ע:

משנה י

[אות י] **תי"ט סד"ה כנגד בקה"ק. הר"ש**. עיין תוספות מנחות (ד' ע"ד ע"ב ד"ה איכא מתנות):

משנה יב

[אות יא] **תי"ט ד"ה וכן כל קרבן כו'. ולא ראיתי ג"כ מזו הבבא בחבורו של הרמב"ם כלום**. במחכ"ת הא הרמב"ם כ' כן (פ"י ה"ו משגגות) כל הקרבנות שהאשה חייבת בעלה מביא על ידיה אם היה עני מביא קרבן עני ואם היה עשיר מביא קרבן עשיר עכ"ל:

משנה יג

[אות יב] **תוס' חדשים ד"ה ול"נ דהרמב"ם. רק שהיה מסופק**. לא ידעתי איך שייך ספק דלהביא קרבן עני ל"ש להתיר בקרב אשמו כיון דאפי' דיעבד לא יצא דאשמו קובע ובלא קרב בודאי לית ליה תקנה אא"כ למעט באכילת קדשים: